
Μπεθ-Σαρίμ: Ένα Μνημείο Ψευδοπροφητείας

Και ένα "καταφύγιο" για τα μεθύσια του Ρόδερφορντ

© ΟΟΔΕ

Τα σκάνδαλα και οι ψευδοπροφητείες της Σκοπιάς στην ιστορία της είναι τόσο πολλά, που όσο και να τα κρύβουν, η αλήθεια στο τέλος βγαίνει στο φως από πολλές μεριές, και φωτίζει το αντιχριστιανικό παρελθόν της, αντάξιο με το εγκληματικό παρόν της.

Πριν την κυκλοφορία του βιβλίου 'Μάρτυρες του Ιεχωβά—Διαγγελείς της Βασιλείας του Θεού' (1993), οι περισσότεροι Μάρτυρες του Ιεχωβά, μάλλον, δεν είχαν ποτέ ακούσει για το Μπεθ-Σαρίμ (Οίκος Αρχόντων) ούτε θα είχαν ποτέ δει φωτογραφία της πολυτελούς αυτής κατοικίας στο Σαν Ντιέγκο. Το βιβλίο περιέχει μια σύντομη περιγραφή που εξηγεί τη χρήση και το σκοπό της ανέγερσής της, αναφέρεται στο συμβόλαιο, και μνημονεύει την πίστη στην ανάσταση των 'αρχόντων' (η οποία άλλαξε το 1950), και στην απόφαση να πωληθεί η ιδιοκτησία αυτή το 1947.

Το προηγούμενο ιστορικό βιβλίο της Εταιρίας 'Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά στο Θείο Σκοπό', 1959, **δεν κάνει καμία μνεία για το Μπεθ-Σαρίμ**, ενώ μια αφήγηση στο βιβλίο του Έτους 1975 εξηγεί τη φτωχή υγεία του Προέδρου της εταιρίας Σκοπιά και λέει ότι το κτίριο ήταν για 'τη χρήση του Αδελφού Ρόδερφορντ'. Μολονότι είχαν γίνει κάποιες περιστασιακές αναφορές για το Μπεθ-Σαρίμ, μέχρι την έκδοση του βιβλίου Διαγγελείς τίποτε το σημαντικό δεν είχε παρουσιαστεί στις διάφορες εκδόσεις της Σκοπιάς από το 1940. Η σχετική έρευνα αποκαλύπτει ότι τόσο το Διαγγελείς όσο και το βιβλίο του Έτους παροδηγούσαν τον αναγνώστη παρουσιάζοντας ελλιπή πληροφόρηση. Σχολιάζοντας κάποιος μελετητής την κάλυψη του ζητήματος του Μπεθ-Σαρίμ εκ μέρους του βιβλίου Διαγγελείς, συμπεραίνει ότι, «τώρα το βιβλίο αποκαλύπτει περισσότερες πληροφορίες αλλά και πάλι αποτυγχάνει να πει όλη την αλήθεια», και κάποιος άλλος ότι «το Διαγγελείς παρουσιάζει μια εντελώς εξωραϊσμένη και παροδηγητική περιγραφή της υπόθεσης Μπεθ-Σαρίμ. (Πρόκειται για τους Ντέιβιντ Ρηντ και Ράνταλ Γουότερς αντίστοιχα).

Τι κατέστησε αναγκαία την παρουσίαση του ζητήματος αυτού στο βιβλίο Διαγγελείς μετά από τόσα πολλά χρόνια αγνόησής του; Μπορεί ορθά να υποστηριχθεί ότι αυτή η αναφορά στο Μπεθ-Σαρίμ **ήταν αναγκαία εξαιτίας των πολλών βιβλίων αντιφρονούντων που έκαναν συχνή μνεία του ζητήματος** όταν κάλυπταν την ιστορία των Μαρτύρων του Ιεχωβά. Ιδιαίτερα σημαντικό ήταν το φιλμ ‘Μάρτυρες του Ιεχωβά’ (1987), το οποίο παίχθηκε χιλιάδες φορές στις Ηνωμένες Πολιτείες και ευρύτερα, και έγινε αιτία πολλοί που το είδαν να ρωτήσουν τους Μάρτυρες γι’ αυτό και οι οποίοι με τη σειρά τους υπέβαλαν σχετικά ερωτήματα.

Ποια είναι η ιστορία του Μπεθ-Σαρίμ; Γιατί οικοδομήθηκε; Γιατί οι μελετητές και άλλοι, συμπεραίνουν ότι η ύλη στο Διαγγελείς για το Μπεθ-Σαρίμ είναι παροδηγητική και αποτυγχάνει να πει όλη την αλήθεια; Γιατί είναι ακριβής ο προσδιορισμός ότι αποτελεί μνημείο ψευδούς προφητείας;

Μπεθ-Σαρίμ

Ο Ρόμπερτ Μάρτιν, διευθυντής των εκτυπωτικών εγκαταστάσεων της Σκοπιάς στο Μπρούκλιν, παρουσίασε μια αφήγηση της εταιρίας σχετικά με την απόκτηση της ιδιοκτησίας και της οικοδόμησης του Μπεθ-Σαρίμ, που περιελάμβανε και ένα αντίγραφο του συμβολαίου, στο περιοδικό Χρυσούς Αιών, της 19 Μαρτίου 1930. Εξήγησε ότι σαν αποτέλεσμα μιας βαριάς πνευμονίας που πέρασε, ο Ιωσήφ Φ. Ρόδερφορντ είχε μόνο ένα γερό πνεύμονα, μια κατάσταση που καθιστούσε δύσκολη την παραμονή του στο Μπρούκλιν το χειμώνα. Λόγω του ήπιου κλίματος στο Σαν Ντιέγκο, ο Ρόδερφορντ είχε περάσει τους τέσσερις προηγούμενους χειμώνες εκεί κάτω απ’ τη φροντίδα του Δρος Άλτα Τζ. Έκολς, ο οποίος ‘επανελημμένως τον προέτρεπε να παραμένει εκεί όσο περισσότερο χρόνο μπορούσε’. Το 1929, ‘μαζί με λίγους άλλους αδελφούς τον πιάσαμε στο ζήτημα αυτό, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ο Κύριος είχε προμηθεύσει τα μέσα για την οικοδόμηση της κατοικίας ώστε να μην

επιβαρυνθεί η Εταιρία. Τελικά συναίνεσε στο ότι η κατοικία θα μπορούσε να αναγερθεί μόνο υπό τον όρο ότι θα χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά για το έργο του Κυρίου, έκτοτε και για πάντα....’

Τον Οκτώβριο, ο Μάρτιν πήγε στο Σαν Ντιέγκο για τους τίτλους των δύο μεγάλων οικοπέδων που αγοράστηκαν στο όνομα του Δρος Άλμπερτ Ε. Έκολς και το συμβόλαιο για την ανέγερση της έπαυλης. Ετοιμάστηκε ένα παραχωρητήριο που συνόδευε τους τίτλους ιδιοκτησίας της κατοικίας. Το παραχωρητήριο αυτό είχε συνταχθεί από τον ίδιο τον Ρόδερφορντ. Ο Μάρτιν σχολιάζει: «Είμαι βέβαιος ότι δεν υπάρχει κανένα άλλο παρόμοιο παραχωρητήριο ιδιοκτησίας σαν αυτό υπό τον ήλιο».

Τι καθιστούσε αυτό το παραχωρητήριο μοναδικό; Ο Μάρτιν εξηγεί ότι, «οι όσιοι θα χαρούν γνωρίζοντας ότι αυτή η περιουσία θα παραμείνει για πάντα στον λαό του Κυρίου. Και ότι όταν ο αδελφός Ρόδερφορντ θα παύσει να το χρησιμοποιεί, θα το χρησιμοποιεί κάποιος άλλος στο έργο του Κυρίου, και όταν ο Δαβίδ ή ο Ιωσήφ ή κάποιος άλλος από τους αρχαίους αριστείς επιστρέψει θα το έχει στη διάθεσή του». Ο αρχιτέκτονας του Μπεθ-Σαρίμ ήταν ο διάσημος Ρίτσαρντ Σ. Ρεκούα, ο οποίος ‘εμπνεύσθηκε τα σχέδια από τις πιο όμορφες κατοικίες μέσα και λίγο έξω από το Σαν Ντιέγκο’. Οι κανονισμοί στο Κένσινγκτον Χάιτς (όπου βρισκόταν το οικόπεδο) απαιτούσαν την ανέγερση οικοδομής όχι μικρότερης από 500 τετραγωνικά μέτρα και κόστους όχι μικρότερου των 5.000 δολαρίων, ένα σεβαστό ποσόν εκείνες τις ημέρες πριν το μεγάλο οικονομικό κραχ. Το Μπεθ-Σαρίμ ήταν μεγαλύτερο από 1.680 τετραγωνικά μέτρα, και στην απάντηση του Ρόμπερτ Μάρτιν στους επικριτές, παραδέχεται ότι το κόστος πλησίασε τα 25.000 δολάρια. Ο Δικαστής είτε στο Γουόλτερ Σάλτερ (Επίσκοπο Τμήματος του Καναδά) ότι του είχαν προσφερθεί (ως δώρο) 75.000 δολάρια για την έπαυλη, ενώ ένα ποσόν είχε αναφερθεί στην εφημερίδα San Diego Sun δυο μήνες μετά την κατοίκησή της. Μετά το θάνατο του Ρόδερφορντ, ένας γείτονας περιέγραψε την κατοικία σαν ‘μια από τις ωραιότερες στο Κένσινγκτον Χάιτς. Πρέπει να υπενθυμίσουμε επίσης ότι απολάμβανε τη χρήση μερικών ακόμη άνετων διαμερισμάτων στη Ν. Υόρκη, το Λονδίνο, και στο Μαγδεβούργο της Γερμανίας (πριν έρθουν στην εξουσία οι Ναζί). Όλα αυτά αναφέρονται στην ανοικτή επιστολή του Επισκόπου Τμήματος της Σκοπιάς στον Καναδά Γουόλτερ Σάλτερ, συντρόφου και φίλου του Ρόδερφορντ επί είκοσι χρόνια, εκθέτοντας την υποκρισία **του πολυτελούς τρόπου ζωής του Ρόδερφορντ, στη διάρκεια της Μεγάλης Οικονομικής Κρίσης**. «Ενώ οι εργάτες του σέρνονταν από πόρτα σε πόρτα πουλώντας τα άφθονα συγγράμματά του, **ο Δικαστής ζούσε τη ζωή μεγαλοβιομηχάνου**. Περνούσε τους χειμώνες στο Μπεθ-Σαρίμ και κάθε καλοκαίρι ταξίδευε με τα ατιμόπλοια στην Ευρώπη».

Το Μπεθ-Σαρίμ αποκτά δημοσιότητα

Ο Ρόδερφορντ μετακινήθηκε στην έπαυλη της οδού Braeburn 4440 στις 13 Ιανουαρίου του 1930. Το κοινό πληροφορήθηκε για το Μπεθ-Σαρίμ με ένα πρωτοσέλιδο άρθρο της San Diego Sun, στις 15 Μαρτίου 1930: 'Η Έπαυλη του Σαν Ντιέγκο -Με Όλες τις Σύγχρονες Ανέσεις- Αναμένει την Επιστροφή των Προφητών στη Γη'. Το ρεπορτάζ συνέχιζε: 'Σε ένα από τα πιο περίεργα εκχωρητήρια συμβόλαια του Έθνους, ο Ρόδερφορντ, Πρόεδρος του Διεθνούς Συλλόγου των Σπουδαστών της Γραφής, και της Βιβλικής και Φυλλαδικής Εταιρίας Σκοπιά, έχει αφήσει τη γιγαντιαία μοντέρνα κεραμοσκεπή κατοικία στο Κένσινγκτον Χάιτς **σε αιώνια παρακαταθήκη προς τους αρχαίους βασιλείς και προφήτες της Παλαιστίνης**'. Σε άλλο σημείο του άρθρου, 'Ο Δικαστής Ρόδερφορντ είναι πολύ υπερήφανος για την κατοικία που σχεδίασε και οικοδόμησε για τον Δαβίδ, τον Βασιλιά του Ισραήλ, τον Σαμψών.... τον Ιωσήφ.... και άλλα εξίσου φημισμένα πρόσωπα τας Αγίας Γραφής.

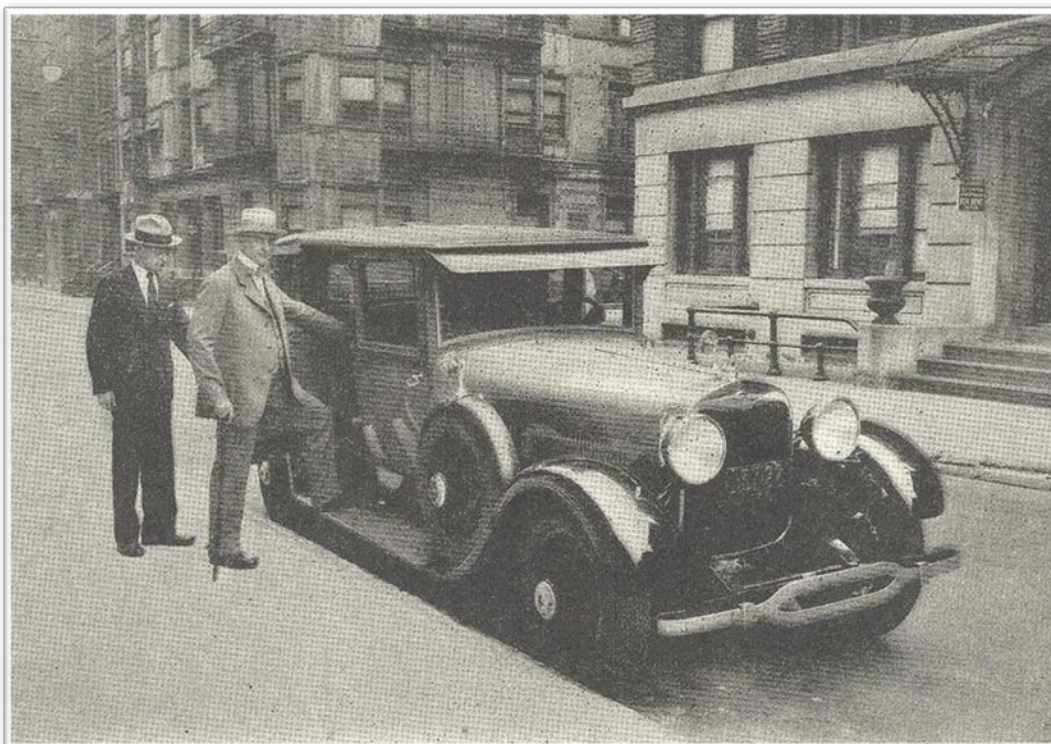

Στις 9 Ιανουαρίου 1930, η San Diego Sun φιλοξένησε ένα άλλο άρθρο για το Μπεθ –Σαρίμ: ‘Ο Οίκος του Δαβίδ Περιμένει τον Ιδιοκτήτη του’. Όταν ο ρεπόρτερ ρώτησε τον Ρόδερφορντ πώς νομίζει ότι θα έμοιαζαν οι επανελθόντες ‘άρχοντες’, αυτός απάντησε: «Ως τέλειοι άνθρωποι. Ερμηνεύω ότι αυτό σημαίνει... ότι ο Δαβίδ, ο Γεδεών, ο Βαράκ, ο Σαμψών, ο Ιεφθάε, ο Ιωσήφ και ο Σαμουήλ θα σταλούν εδώ για να απελευθερώσουν τον κόσμο από τη λαβή του Σατανά, ντυμένοι με σύγχρονη ενδυμασία όπως εμείς και ικανοί με λίγη προσπάθεια να μιλήσουν τη γλώσσα μας». Ο Ρόδερφορντ, περιέγραψε την άφιξη των Βιβλικών αυτών προσώπων «με φράκο, υψηλό καπέλο, μαστούνι και γκέτες». Το βιβλιάριο του Ρόδερφορντ: ‘Τι χρειάζεσθε’ (1932), απεικόνιζε τους επτά ‘Αρχαίους Αριστείς’ ως τους Νέους Κυβερνήτες της Γης, ντυμένους με παραδοσιακή Βιβλική ενδυμασία’. (προφανώς είχε αλλάξει γνώμη για την ενδυμασία τους).

«Η έπαυλη», συνέχιζε το άρθρο, «διέθετε τις πιο σύγχρονες εφαρμογές που είχε επινοήσει η επιστήμη», και στο διπλό γκαράζ, «**παρκάρει ένα κίτρινο 16βάλβιδο κουπέ το οποίο θα δοθεί στους νέους κυβερνήτες μαζί με ολόκληρη την προσωπική του περιουσία σ’ εκείνο το μέρος**». Ο Δικαστής δεν εξήγησε πώς αυτό το κουπέ θα ανταποκρινόταν στις μεταφορικές ανάγκες των επτά επανελθόντων ‘αρχόντων’ που κατονομάζονται στο εκχωρητήριο συμβόλαιο’. Για να βοηθήσουμε στην εκτίμηση της αξίας αυτού του αυτοκινήτου, αναφέρουμε ότι ένα Ford, το 1931, κόστιζε κατά προσέγγιση 600 δολάρια. Μια 16-κύλινδρη Cadillac, κόστιζε από 5.400 έως 9.200 δολάρια ανάλογα με την έκδοση και τον εξοπλισμό. Ένα άλλο 16-κύλινδρο Κονβέρτιμπλ Σεντάν φυλασσόταν στα κεντρικά γραφεία του Μπρούκλιν, ενώ και τα δυο χρησιμοποιούνταν **αποκλειστικά** από το Δικαστή Ρόδερφορντ. Οι ιστορικοί του αυτοκινήτου μας λένε περισσότερα γι’ αυτή τη V-16: «Φυσιολογικά, εκείνοι που αποτελούσαν τον περιορισμένο κατάλογο των πελατών

της V-16, ήταν οι πολύ πλούσιοι και συχνά οι πιο διάσημοι. Μεταξύ των ιδιοκτητών της πρώτης γενιάς των αυτοκινήτων αυτών ήταν ο Αλ Τζόνσον. . . ο Ρόμπερτ Μοντγκόμερυ και η Μάρλεν Ντήτριχ...».

The Judge Starting on His 700 Mile Trip to Detroit Convention

Ο Ρόδερχορντ προέβλεπε ότι η επιστροφή του Δαβίδ και των συντρόφων του θα ήταν το μεγαλύτερο γεγονός της ιστορίας, και ισχυριζόταν ότι η μαρτυρία του Μπεθ-Σαρίμ είχε διαδοθεί σε όλο τον κόσμο και ότι χιλιάδες είχαν προσέλθει για να δουν την κατοικία. «Οι επτά φημισμένοι άνδρες δεν πρόκειται ν' αναπαυθούν για πολύ στη διαμονή τους στο San Diego, διότι σύντομα θα οδηγήσουν τις δυνάμεις του Κυρίου για να κατατροπώσουν τα όργανα του Σατανά στη μάχη του Αρμαγεδδώνας, πιστεύει ο Ρόδερχορντ»

Μπεθ-Σαρίμ: Λέγονται περισσότερα για τον Οίκο

Κατά τη διάρκεια της Συνέλευσης των Μαρτύρων στο Κολόμπους του Οχάιο, στις 25 Ιουλίου 1931, κυκλοφόρησε η έκδοση 'Ο Αγγελιοφόρος', που περιείχε μια σημαντική αναφορά στο Μπεθ-Σαρίμ, η οποία περιελάμβανε μερικές φωτογραφίες του Οίκου και των γύρω χώρων. Το τεύχος του Αγγελιοφόρου της 30 Ιουλίου 1931, είχε μια φωτογραφία με ένα μικρό κοριτσάκι με τη λεζάντα: 'Η Πριγκίπισσα Μπόνυ'. Την προηγούμενη ημέρα είχε φωτογραφηθεί να συνομιλεί με τον Δικαστή Ρόδερχορντ και πολλοί αναρωτήθηκαν πώς απέκτησε αυτό το προνόμιο. Οι γονείς της περιλαμβάνονταν στο προσωπικό που φρόντιζε το Μπεθ-Σαρίμ όπου ζούσαν με τη Μπόνυ, που ήταν σχεδόν δύο ετών, και τον μικρότερο αδελφό της. Το περιοδικό εξηγούσε:

Αφού το Μπεθ-Σαρίμ είναι ο 'Οίκος των Αρχόντων', και καθώς μετά πεποιθήσεως αναμένουμε να κατοικηθεί και να χρησιμοποιηθεί από μερικούς άρχοντες στη γη, θεωρήθηκε κατάλληλο αυτά τα παιδάκια που μεγαλώνουν εκεί να κατονομαστούν σ'

αυτές τις εικόνες. Έτσι, το μικρό κοριτσάκι ονομάζεται Πριγκίπισσα Μπόνυ Μπάλκο και το μικρό αγοράκι Πρίγκιπας Ιωσήφ Βαράκ Μπάλκο.... . Ελπίζεται ότι αυτά τα παιδάκια μπορεί να μεγαλώσουν στο Μπεθ-Σαρίμ για να είναι μαζί με τους κυβερνήτες της Γης και να ζήσουν για πάντα προς δόξαν τού ονόματος τού Ιεχωβά. Τους έχει λεχθεί, στο βαθμό που αυτά μπορούν να καταλάβουν, ότι μπορούν να αναμένουν αυτούς τους σπουδαιότερους ανθρώπους όταν θα εμφανισθούν, να τους υποδεχθούν και να τεθούν κάτω από την κατεύθυνσή τους.

Μια επιστολή προς τον ‘Αδελφό Ρόδερφορντ’, στη Σκοπιά 1 Αυγούστου 1931, αποκαλύπτει τι πιστεύετο εκείνη την εποχή: «Είναι αναγκαίο να προσβλέπουμε στην επιστροφή των πιστών προφητών **προτού** τα τελευταία μέλη του υπολοίπου περάσουν πέραν του παραπετάσματος (αυτό αλλάζει την άποψη του 1925). Ασφαλώς ο Κύριος σας οδήγησε να οικοδομήσετε τον Οίκο στο Σαν Ντιέγκο ετοιμαζόμενοι για την επιστροφή των».

Γιατί οικοδομήθηκε το Μπεθ-Σαρίμ;

Οι εκδόσεις της Σκοπιάς έχουν κατά καιρούς γράψει ότι το Μπεθ-Σαρίμ οικοδομήθηκε για χρήση από το Ρόδερφορντ (αυτό τονίζεται τώρα), ως μαρτυρία πίστεως στους ‘άρχοντες’ κατά την ανάστασή τους πριν τον Αρμαγεδδώνα (τόρα αυτό απορρίπτεται), και για χρήση από τους άρχοντες (τόρα αυτό λησμονείται). Είναι αυτοί οι πραγματικοί και μόνοι λόγοι για την ανέγερσή του; Υπάρχουν αποδείξεις για έναν άλλο σπουδαιότερο λόγο, ο οποίος ποτέ δεν μνημονεύεται στα έντυπα της Εταιρίας.

Στο βιβλίο: ‘Εκατομμύρια Ήδη Ζώντων Ουδέποτε θα Αποθάνουν’, ο Ρόδερφορντ προέβη σε μια πολύ τολμηρή προφητεία: **«Μπορούμε με εμπιστοσύνη να προσδοκούμε ότι το 1925 θα σημειώσει την επιστροφή του Αβραάμ, του Ισαάκ, του Ιακώβ και των πιστών προφητών του παρελθόντος»**. Αλλά πριν ακόμη εκπνεύσει το 1925, το περιοδικό Χρυσούς Αιών, στις 12 Αυγούστου 1925 διόρθωσε την προφητεία, γράφοντας ότι: «Είναι προφανές ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι τώρα οι οποίοι με πεποίθηση ελπίζουν να δουν τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ και τους άλλους προφήτες πάλι στη γη **εντός ολίγων ετών**». Το επόμενο έτος της αποτυχίας του 1925, ο Ρόδερφορντ παρακολούθησε μια Συνέλευση στη Βασιλεία της Ελβετίας όπου σε συνέντευξη που έδωσε ρωτήθηκε: «Έχουν επανέλθει οι αρχαίοι αριστείς;» Απάντησε ότι δεν έχουν επανέλθει και ότι, «θα ήταν ανόητο να κάνει μια τέτοια εξαγγελία». Κατόπιν, αλλάζοντας τη διατύπωση δήλωσε πως αναφέρθηκε στο βιβλίο ‘Εκατομμύρια’ ότι **«μπορεί να είναι λογικό να τους αναμένουν να επιστρέψουν λίγο μετά το 1925, αλλά αυτή η πρόβλεψη ήταν απλά μια εκφρασθείσα γνώμη**. Επιπρόσθετα βρισκόμαστε ακόμη λίγο μετά το 1925. Δεν υπάρχει βάσιμος λόγος να αναμένουμε τους αρχαίους αριστείς να επιστρέψουν εωσότου η εκκλησία συμπληρωθεί και το έργο της εκκλησίας να έχει επιτελεστεί στη γη».

Όταν οι προβλέψεις για την επιστροφή των αρχόντων και την εκπλήρωση και άλλων γεγονότων δεν πραγματοποιήθηκε το 1925, πολλοί εγκατέλειψαν το κίνημα και παρατηρήθηκε ότι ο Ρόδερφορντ δεν ήταν πλέον ο ίδιος. **Αρχισε να πίνει υπερβολικά και όταν ήταν μεθυσμένος, το προσωπικό των κεντρικών γραφείων ένιωθε το θυμό της υβριστικής του γλώσσας**. Οι παλιοί λένε ότι ο αλκοολισμός του συγκαλύπτονταν, στο βαθμό που αυτό ήταν δυνατόν, από τους συντρόφους του, Φρέντερικ Φρανς και Νάθαν Νορ. Αυτοί ήταν υπεύθυνοι για τη διατήρηση της αίγλης του μεθοδεύοντας τα πράγματα. Για να αντιμετωπίσουν την περαιτέρω ροπή του Ρόδερφορντ στον

αλκοολισμό και την ανώμαλη συμπεριφορά του, τον προέτρειψαν να οικοδομήσει μια κατοικία στη Καλιφόρνια για να περάσει εκεί το υπόλοιπο της ζωής του «γράφοντας στον ήλιο».

Ο Έντουαρντ Ζ. Φορντ, ήταν Μάρτυρας πάνω από τέσσερις δεκαετίες. Εργάστηκε στο προσωπικό των κεντρικών γραφείων του Μπέθελ στο Μπρούκλιν μερικά χρόνια. Αναθυμάται συζητήσεις με τον Μάρτυρα πατέρα του και τις επαφές του με ηγετικά στελέχη της Εταιρίας Σκοπιά. Ο Αλεξάντερ Χ. Μακμίλλαν, που υπηρέτησε στα κεντρικά γραφεία κάτω από τρεις προέδρους της Εταιρίας Σκοπιά, και ήταν γνωστός στους Μάρτυρες του Ιεχωβά σε όλο τον κόσμο, επισκεπτόταν το σπίτι του Φορντ τα Σαββατοκύριακα. Μολονότι ο Μακμίλλαν ήταν άνθρωπος όσιος στην Οργάνωση και υποστηρικτής του Ρόδερφορντ, «ήταν επικριτικός για τα μεθύσια του και την παράλογη διαγωγή του». Λίγο μετά το θάνατο του Ρόδερφορντ, ο Μακμίλλαν είπε στον πατέρα του Φορντ ότι το Μπεθ-Σαρίμ «**δεν οικοδομήθηκε για κανέναν άλλο σκοπό από το να απομακρύνει τον φθίνοντα Ρόδερφορντ από το Μπρούκλιν**». Αυτό επιβεβαιώθηκε αργότερα και από τον δικηγόρο της Εταιρίας Χάιντεν Κάβινγκτον, ο οποίος διηύθυνε το Νομικό Τμήμα και εκλέχθηκε αντιπρόεδρος μετά το θάνατο του Ρόδερφορντ. Ο Κάβινγκτον ανέφερε ότι ο Φρανς δήλωσε πως «οικοδόμησαν στον Δικαστή μια κατοικία μακριά στην Καλιφόρνια για να τον βγάλουν από το Μπέθελ». Του είπε επίσης ότι ο Φρανς ήταν εκείνος που «κατασκεύασε την παραπλανητική ιστορία ... λέγοντας πως τάχα η κατοικία ήταν για τους αρχαίους προφήτες που θα επέστρεφαν» οποιαδήποτε ημέρα στην προ-Αρμαγεδδώνια ανάσταση.

Μπορεί ο αλκοολισμός του Ρόδερφορντ να επιβεβαιωθεί από άλλες πηγές;

Ο Γουόλτερ Σάλτερ γράφει για τις αγορές ποτών που έκανε για τον Ρόδερφορντ: **«Σύμφωνα με τις εντολές σας αγόραζα κάσες με ουίσκυ προς 60,00 δολάρια την κάσα, και κάσες με brandy και άλλα λικέρ, για να μην πω τίποτε για τα αμέτρητα κιβώτια μπύρες. Ένα ή δυο μπουκάλια λικέρ δεν αρκούσαν. Όλα αυτά ήταν για ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ, και τίποτε δεν ήταν αρκετά καλό για ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ».**

Ο Τζέιμς Πέντον, αφού καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο Ρόδερφορντ «αντιμετώπιζε σοβαρό πρόβλημα αλκοολισμού», γράφει, «Μολονότι οι Μάρτυρες του Ιεχωβά έχουν κάνει κάθε τι το δυνατόν για ν' αποκρύψουν τις αφηγήσεις για τις συνήθειες πιοτού του δικαστή, αυτές απλά ήταν τόσο διαβόητες που δεν κρύβονταν. Πρώην εργάτες στα κεντρικά γραφεία της Σκοπιάς στη Ν. Υόρκη, αφηγούνται ιστορίες για τα συχνά μεθύσια του Ρόδερφορντ όπου καταντούσε να γίνεται στουπί στο μεθύσι. Άλλοι αφηγούνται ιστορίες για το πόσο δύσκολο ήταν μερικές φορές να τον πάνε μέχρι το βήμα για να δώσει ομιλίες σε συνελεύσεις εξαιτίας της μέθης του».

Η κατάχρηση πιοτού συνεχίστηκε στο Μπεθ-Σαρίμ όπου περνούσε τους χειμώνες του μέχρι το θάνατό του. Μια ηλικιωμένη κυρία ακόμη μιλάει για το πώς του πουλούσε μεγάλες ποσότητες λικέρ όταν ερχόταν ν' αγοράσει φάρμακα στο κατάστημα του συζύγου της. (Να σημειωθεί ότι τότε τα ποτά πωλούνταν μόνο στα φαρμακεία). Σε μια συνέντευξη αυτή η γυναίκα δήλωσε, «Είχαμε ένα τμήμα ποτών εκείνη την εποχή, και ασφαλώς αυτός ήταν ένας από τους καλύτερους πελάτες μας».

Και άλλη περιουσία για τον Ρόδερφορντ και τους Άρχοντες

Το 1938 και το 1939 αγοράστηκε κι' άλλη περιουσία η οποία εκχωρήθηκε στη Βιβλική και Φυλλαδική Εταιρία Σκοπιά. Ένα συμβόλαιο που αφορούσε αυτή την περιουσία ανέφερε εν μέρει:

«Παραχωρείται... για τους εξής σκοπούς... Προς χρήσιν και όφελος του Ι. Φ. Ρόδερφορντ... και μετά ταύτα αιωνίως για τον Άβελ, τον Ενώχ, το Νώε, τον Αβραάμ, τον Μωϋσή, τον Ιησού, τον Δαβίδ, τον Γεδεών, τον Βαράκ, τον Ιωσήφ, του καθενός και όλων αυτών οι οποίοι ειδικά κατονομάζονται και προσδιορίζονται στο ενδέκατο κεφάλαιο της προς Εβραίους επιστολής στη Βίβλο. Ο λόγος της σύνταξης του παρόντος εκχωρητηρίου συμβολαίου είναι ο εξής: Οι δωρητές έχουν πλήρη πίστη και πεποίθηση στον Ιεχωβά τον Παντοδύναμο Θεό, και στην αληθινότητα του Λόγου του... . Ο Θεός, σύμφωνα με την υπόσχεσή Του, πολύ σύντομα θα αναστήσει τους εν λόγω άνδρες ως τέλεια ανθρώπινα πλάσματα και ότι ο Κύριος θα τους καταστήσει τους ορατούς άρχοντες ή κυβερνήτες στη γη. Αυτό το Συμβόλαιο συντάσσεται ως απόδειξη της πίστεως των εν λόγω δωρητών στη Θεία υπόσχεση ότι αυτοί οι άνδρες σύντομα θα επανέλθουν στη γη και αποτελεί σκοπό τους να αποδείξουν την πίστη τους εκχωρώντας αυτή τη γη ως παρακαταθήκη όπως περιγράφεται ενταύθα... δωρίζεται και εκχωρείται ως αναφέρεται ενταύθα ώστε να γίνει μέρος της ιδιοκτησίας γνωστής ως Μπεθ-Σαρίμ και τα οικήματα τα οποία είναι οικοδομημένα στα οικοπέδα τα οποία περιγράφονται ανωτέρω προρίζονται για τους ίδιους σκοπούς όπως αναφέρονται στο συμβόλαιο [του Μπεθ-Σαρίμ]».

Ο Θάνατος και ο Ενταφιασμός του Ρόδερφορντ

Όταν ο Ρόδερφορντ πέθανε στις 8 Ιανουαρίου 1942, ήταν φανερό ότι οι προλεχθέντες ‘άρχοντες’ δεν είχαν επανέλθει. Το περιοδικό Παρηγορία της 27^{ης} Μαΐου 1942, ανέφερε ότι: «Ο Δικαστής Ρόδερφορντ πριν το θάνατό του ζήτησε η σωρός του να ενταφιασθεί κάπου στην τετρακοσίων στρεμμάτων (100 έικερς) ιδιοκτησία που διατηρείται εις παρακαταθήκην των Νέων Αρχόντων της Γης». Οι αιτήσεις για την εναπόθεση της σωρού του στην παρακείμενη ιδιοκτησία λίγο κάτω από τη κατοικία ή στο άλλο κτήμα της Μπεθ-Σαν απορρίφθηκαν από την Επιτροπή Σχεδιασμού και το Συμβούλιο των Εποπτών. Μια αίτηση για την έκδοση εντολής στο Επαρχιακό Ανώτερο Δικαστήριο, ώστε να επιβάλει στους αξιωματούχους της Επαρχίας να παραχωρήσουν την άδεια ήταν επίσης ανεπιτυχής. Όταν ο σύντροφος του Ρόδερφορντ Γουίλιαμ Π. Χηθ μίλησε ενώπιον του Δικαστηρίου χρησιμοποίησε την ευκαιρία για να διαφημίσει τις τρέχουσες πεποιθήσεις της Εταιρίας, «Επιπλέον απόδειξη ότι **αυτοί οι άρχοντες σύντομα θα αναλάβουν την εξουσία πάνω στη γη** ως τέλειοι άνθρωποι βρίσκεται στην προφητεία του Δανιήλ... Υποβάλλεται απόδειξη ότι τώρα ζούμε στο ‘τέλος των ημερών’, και **δυνάμεθα να αναμένουμε να ιδούμε τον Δανιήλ και τους άλλους μνημονευθέντες άρχοντες οποιαδήποτε ημέρα τώρα**».

Η ημιτελής Κρύπτη

Όταν ο Χηθ υποστήριξε τον ενταφιασμό της σωρού του Ρόδερφορντ πλησίον του Μπεθ-Σαρίμ, δήλωσε ότι, «δεν επρόκειτο να οικοδομηθεί κάποιο μνημείο, οικοδόμημα ή μαυσωλείο σε κείνο το μέρος και το μόνο ταφικό σύμβολο θα ήταν μια πέτρα κάτω από μια δρυ την οποίαν περιστοίχιζαν πορτοκαλιές και λεμονιές».

Το γεγονός ότι αυτό δεν ήταν το αρχικό σχέδιο αποδεικνύεται από την ημιτελή συμπαγή τσιμεντένια κρύπτη διαστάσεων περίπου 8 μέτρων φάρδους, 2,5 μέτρων βάθους και τεσσάρων μέτρων ύψους που ανηγέρθη σε μια άλλη τοποθεσία στην πλαγιά του κτήματος. Μπορεί να τη δει κάποιος από απόσταση μισού μιλίου. Στα εκτεταμένα επιχειρήματα του Χηθ ενώπιον της Επιτροπής Σχεδιασμού, του Συμβουλίου των Εποπτών και ενώπιον του Ανώτερου Δικαστηρίου, όπως και στην αφήγηση του περιοδικού Παρηγορία της 27^{ης} Μαΐου 1942, ποτέ δεν μνημονεύεται η **ημιτελής κρύπτη**, μολονότι σημειώνεται στην εφημερίδα San Diego Union της 13 Ιανουαρίου 1942. Σύμφωνα με την επίσημη αφήγηση, η σωρός του Ρόδερφορντ μεταφέρθηκε στη Ν. Υόρκη, στο νεκροταφείο Γούντροου, στο Στάτεν Άιλαντ, και ο ενταφιασμός της έλαβε χώρα στις 21 Απριλίου. Λίγο μετά το θάνατο του Ρόδερφορντ, ο Αλεξάντερ Χ. Μακμίλλαν είπε στον Έντουαρντ Φορντ, ότι μόνο τέσσερις άνθρωποι παρακολούθησαν την κηδεία. Δεν παραβρέθηκε ούτε ένα μέλος της άμεσης οικογένειας του Ρόδερφορντ, ενώ αξιοσημείωτη ήταν η απουσία των στενών συνεργατών του Φρανς και Νάθαν Νορ. Ο Μακμίλλαν ήταν πολύ απογοητευμένος.

Τι μπορούμε να πούμε για τη «Σύντομη» επάνοδο των Αρχόντων;

Προβλέψεις σχετικά με την επάνοδο των ‘Αρχαίων Αριστέων’ ή ‘Αρχόντων’ της προ-Χριστιανικής εποχής, είχαν γίνει πολύ πριν το 1917, το έτος που ο Ι. Φ. Ρόδερφορντ έγινε πρόεδρος της Βιβλικής και Φυλλαδικής Εταιρίας Σκοπιά. Αυτή η προφητεία, μολονότι ήταν εσφαλμένη, θα διεδίδετο παγκόσμια μέσω των διαλέξεων του Ρόδερφορντ, των συγγραμμάτων του και της διαφήμισης του Μπεθ-Σαρίμ μέχρι το θάνατό του. Η πρόβλεψη ότι η επάνοδος των Αρχόντων θα λάβαινε χώρα

‘οποιαδήποτε μέρα τώρα’, ‘σύντομα’ ή ‘πολύ σύντομα’, θα συνεχιζόταν για κάμποσο καιρό μετά το θάνατό του. Αυτό συνεχίστηκε καθώς ο Γουίλιαμ Π. Χηθ και άλλοι εκπρόσωποι της Εταιρίας προσπάθησαν ανεπιτυχώς να λάβουν άδεια ταφής της σωρού του Ρόδερφορντ στην ιδιοκτησία στο San Diego, και μέσω των εκδόσεων της Σκοπιάς. Ενώ ποτέ δεν αναφέρθηκε δημόσια, η «προσαρμογή» της διδασκαλίας ότι η επικείμενη ανάσταση των ‘αρχόντων’ πριν τον Αρμαγεδδώνα, μπορεί να τοποθετηθεί γύρω στο 1945.

Το Μπεθ-Σαρίμ Πωλείται!

Το βιβλίο Νέος Κόσμος (1942), ανέφερε ότι, «οι πιστοί άνδρες της αρχαιότητας αναμένεται ότι θα επανέλθουν οποιαδήποτε ημέρα τώρα. Οι Γραφές παρέχουν επαρκή λόγο να πιστεύουμε ότι αυτό θα συμβεί λίγο πριν ξεσπάσει ο Αρμαγεδδώνας» και ότι «το Μπεθ-Σαρίμ παραμένει τώρα μια παρακαταθήκη για την κατοχή του από τους άρχοντες κατά την επάνοδό τους». Προβαλλόταν ο ισχυρισμός ότι «τα πιο πρόσφατα γεγονότα δείχνουν ότι οι θρησκευόμενοι αυτού του καταδικασμένου κόσμου τρίζουν τα δόντια τους εξαιτίας της μαρτυρίας που μεταφέρει στον κόσμο ο Οίκος των Αρχόντων». Αυτή είναι μια ενδιαφέρουσα δήλωση στο φως της αναγγελίας του προέδρου της Εταιρίας Νάθαν Νορ στις 15 Αυγούστου 1947, στη Συνέλευση, σχετικά μ’ αυτή την ιδιοκτησία:

«Το ακροατήριο... χειροκρότησε θερμά όταν πληροφορήθηκε ότι το συμβούλιο των διευθυντών ψήφισε ομόφωνα να διαθέσει το Μπεθ-Σαρίμ προς πώληση ή ενοικίαση, διότι είχε εξυπηρετήσει πλήρως το σκοπό του και τώρα δεν ήταν παρά ένα μνημείο, η διατήρηση του οποίου κόστιζε αρκετά. Η πίστη μας στην επάνοδο των αντρών της παλιάς εποχής, τους οποίους ο Βασιλιάς Χριστός Ιησούς θα καταστήσει άρχοντες σε ΟΛΗ τη γη (όχι μόνο στην Καλιφόρνια), βασίζεται, όχι σε εκείνο τον Οίκο, το Μπεθ-Σαρίμ, αλλά στην υπόσχεση του Λόγου του Θεού» - Σκοπιά 15 Δεκεμβρίου 1947, σελ. 382

Είναι σημαντικό ότι ο Νορ αναφέρθηκε στο Μπεθ-Σαρίμ με το χαρακτηρισμό ότι «τώρα δεν είναι παρά ένα μνημείο». Πρέπει να θυμόμαστε ότι η **Μεγάλη Πυραμίδα της Αιγύπτου διαφημιζόταν από τον ιδρυτή της Σκοπιάς Κ. Τ. Ρώσσελ μέχρι το θάνατό του, όπως και από τον Ρόδερφορντ μετά απ’ αυτόν, ως σχεδιασμένη απ’ τον Θεό. Αργότερα προσδιορίστηκε ως «μνημείο»--«μνημείο δαιμονισμού»!** Είναι αξιοσημείωτο ότι το «μνημείο» της Μεγάλης Πυραμίδας απορρίφθηκε στο τέλος του 1928, με πολύ ισχυρή γλώσσα, και εντούτοις, σε λιγότερο από ένα χρόνο οικοδομήθηκε το Μπεθ-Σαρίμ, ένα «μνημείο» που χρησιμοποιήθηκε για την προώθηση ψευδο-προφητείας. Και τελικά, με την πώλησή του το 1948, η διδασκαλία για την επάνοδο των αρχόντων πριν τον Αρμαγεδδώνα και η χρησιμοποίησή του απ’ αυτούς ως τόπος διαμονής τους θα απορριπτόταν.

Από το υπόμνημα της ιστορίας καταλήγουμε στο βέβαιο συμπέρασμα ότι το Μπεθ-Σαρίμ φέρει μια μαρτυρία—είναι ένα μνημείο ψευδο-προφητείας.

Ο Ρόδερφορντ ρώτησε: «Πώς θα γνωρίσουμε αν ένας προφήτης είναι αληθινός ή ψεύτικος;» Η απάντησή του ήταν: «Εάν είναι αληθινός προφήτης, το άγγελμά του θα εκπληρωθεί ακριβώς όπως προφητεύθηκε. **Εάν είναι ένας ψευδοπροφήτης, η προφητεία του δεν θα εκπληρωθεί...**» (Δευτερ. 18: 21, 22) **Φυσικά, συμφωνούμε!**